

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Articulus I. Proferuntur varia loca Sripturæ Sacrae à Sectariis fraudulenter
depravata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

rum Septenarium Sacramentorum, aliaque dogmata cum quibuscumque Sectariis controversa; necessario & demonstrativè sequitur, nullum ex illis Dogmatibus erroneum esse, aut superstitionem, aut corruptelam continere.

Ex quibus clarè & demonstrativè concluditur, Nullam prorsus esse Sectam quæ non debeat Religioni Catholicæ sive Romanæ se adungere, si suæ salutis æternæ prospectum esse velit.

Ad hoc exequendum, ut Gratia divina, sine qua nihil ad salutem possumus, copiosè accedat, frequens

& sincerus ad Deum recursus, per orationem sequentem, aut similem, sæpius erit iterandus.

ORATIO.

DEUS qui corda Fidelium ab initio Sancti Spiritus illustratione docuisti. Da nobis nunc in eodem Spiritu de Religione tua vera & unica rectè sapere, & cum per illam Fidelibus tuis æternâ Societate in cælo gaudere. Per Christum Dominum Nostrum, Amen.

TRACTATUS TERTIUS NOTÆ MANIFESTÆ FALSÆ ECCLESIAE IN SECTIS MODERNIS.

Exposuimus omnium oculis, manifestis argumentis, concordiam & consensum Scripturæ, ac Patrum primitivæ Ecclesiæ, cum sensu ac mente Ecclesiæ Romanæ, in dogmatibus controversis cum novis nostri ævi Sectariis: & horum Sectariorum dissensum ab illis, & consensum cum hæreticis in primæva Ecclesia legitimè damnatis.

Nunc ex altera parte proferemus discordias ac pugnas Novatorum, ac imprimis Lutheri, non tantum cum vera Ecclesia, sed etiam cum sacris Litteris impiè depravatis, cum seipso sibi contrario, & cum suis Afflicis per Sectas innumeras ab ipso dissidentibus, dum confusione plusquam Babylonicâ idem ipse destruit & ædificat, affirmat & negat, neque secum ipse consentit; dum tamen totius Ecclesiæ consensui se opponit, quod manifestum est erroris, ac Spiritus sathanici indicium. Ut hinc tandem videant moderni Sectarii quam devios sibi duces in Via salutis elegerint, & desertis tandem erroribus ad rectam Ecclesiæ semitam tempestivè regrediantur.

Proponemus igitur primò, Scripturas ab illis impiè vitatas.

Secundò, Antilogias quib⁹ sibi apertè contradicunt.

Tertiò, Confusionem plusquam Babylonicam Sectarum quæ ex illis prodierunt.

Quartò, Calumnias manifestas in Ecclesiam Romanam confictas.

Quintò, Imposturas particulares Antonii Egani, & Andrea Sall recentiorum Apostatarum.

Sextò, Sectarum maxime modernarum dogmata particularia breviter exponemus.

ARTICULUS I.

Proferuntur varia loca Scripturæ sacra à Sectariis fraudulenter depravata.

Non potest vera esse Religio quæ imposturis & fraudibus propagatur. Nulla verò est impostura sceleratior quam verbum Dei corrumpere, & aliquid abolere, aut adicere, quo in oppositum sensum transferatur. Quam nefario ausu moderni Sectarii verbo Dei vim intulerint, paucis exemplis monstrabo. Primò, ut ex corruptela tam impia de corrupta eorum doctrina iudicium feratur. Secundò, ut ex horum textuum dis-

crepantia, hæreticorum Editiones corruptæ, à sinceris ac Catholicis discerni possint, quæ sæpe alio modo non dignoscuntur.

In Epist. 2. Petri c. 1. Editio vulgata & antiquissima sic habet: *Quapropter fratres magis satagite ut per bona opera certam vocationem vestram & electionem faciatis.* Lutherus sua autoritate in suis Scripturis delevit, *per bona opera:* quia verba illa apertè adversantur ejus errori, quod docet, bona opera homini ad salutem non conducere, sed sufficere sola merita Salvatoris.

Eadem ratione, nec minori fraudulentiâ in Epist. ad Romanos cap. 3. v. 28. *Arbitramur hominem justificari per fidem,* Lutherus adjungit, *per solam fidem,* ut iterum excludat bona opera tanquàm ad justitiâ non necessariâ.

In Evangelio Marci & Lucæ c. 20. v. 20. apertè legitur, *Hoc est Corpus meum:* cujus loco imprimunt pleriq; Sectarii, *Hic est Corpus meum,* ne particula *Hoc* relata ad *Corpus Christi*, significet veram mutationem panis in Corpus Christi, quam Sectarii illi non admittunt.

Ob eandem causam, ubi Joan. 6. v. 50. Biblia antiquissima etiam Genevensis sic loquuntur, *Ego sum panis vivus qui de Cælo descendi,* pro voce *vivus* cum Calvino substituunt *Vivificans*, ut intelligatur panis usualis qui hominem vivificat, etiam panis ipse non vivat, ut sic excludatur vivum Christi Corpus, quod in Eucharistia admittere nolunt.

In Epist. S. Jacobi c. 5. v. 16. semper legebatur, *Confitemini alterutrum peccata vestra:* imò sic habetur in impressione Genevensi anno 1564. Sed quia viderunt hanc Scripturam antiquissimam adversari novæ doctrinæ, quæ negat Confessionem Sacerdoti aut alteri quam soli Deo faciendam esse, coegerunt scilicet Spiritum Sanctum aliter loqui in Bibliis impressis Genevæ anno 1605. hoc modo, *Confitemini peccata vestra erga invicem.* Aliud namque est peccata erga invicem commissa Deo exponere, quàm ea peccata alterutrum, id est, sibi invicem confiteri.

S. Paulus ad Hebræos capite 13. vers. 4. sic habet, *Honorabile connubium in omnibus,* id est, nihil est in connubio quod non sit honorabile. Hi autem Veneris Patroni liberales, sic cum sensu verba transferunt, *Honorabile connubium inter omnes,* ut nempe sic defendant matrimonium etiam Sacerdotum,

tum, Monachorum, Monialium, ex Apostoli sententia licitum esse ac honorabile.

Iterum Apostolus in Epist. ad Ephesios c. 5. v. 32. De matrimonio differens sic pronunciat; *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo & Ecclesia.* Sed loco hujus verionis, quæ ipso S. Hieronymo antiquior est, Novatores nostri substituerunt, *Secretum* hoc magnum est, ne cogereatur admittere matrimonium esse Sacramentum, quod volunt ipsi contractum esse merè civilem.

In Epist. ad Philemonem v. 14. Paulus dicit: *Sine consilio vestro nihil volui facere, ut ne velis ex necessitate bonum tuum esse, sed voluntarium.* Ad excludendum arbitrii libertatem, quam post lapsum Adami remanere negat doctrina Religionis reformata, sententia Apostoli venenum suum in fine asperferunt, addendo *velis* voluntarium, ne ex Apostolo verum voluntarium sine necessitate admittere cogereatur.

In Epist. 1. ad Thessalonicenses cap. 2. v. 15. Apostolus monet: *Fratres state & tenete Traditiones quas didicistis, sive per sermonem, sive per Epistolam nostram.* Sed hi Reformatores Ecclesiæ, reformarunt etiam Apostolum, ut in eorum Bibliis alio modo loqueretur; Fratres state & tenete *documenta* quæ didicistis &c. Nolunt enim ut S. Paulus cum Papicolis dicat tenendas esse Traditiones, cum ipsi, qui aliter sapiunt, eas admittere reculent.

Epistola 1. ad Corinthios cap. 9. interrogat Apostolus, *Nunquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi?* Lutherus *sorore* minime contentus, adjungit, *in uxorem.* Docet enim Apostolos uxores habuisse, easque dum prædicarent ad opus conjugale circumduxisse, uti ipse Lutherus ejusque novi Apostoli, novo in Ecclesiâ Dei exemplo, facere consueverunt.

Quid reliqua proferam Latrocinia verbo Dei in violabili à modernis Sectariis illata, ut à Renato Benedicto, & Ludovico Berquino Parisiis exusto, & pluribus aliis qui sacras Litteras corruptelis innumeris fadarunt, in quibus vel unum apicem adulterare, summum foret sacrilegium? Si enim in Regio diplomate aliquid immutare scelus est læsæ majestatis ferro aut igne plecti solitum, quam enorme facinus erit incommutabilem æternæ veritatis paginam tot modis pro sua libidine truncare, corrumpere, violare. Sed & hinc argumentum præbent certissimum doctrinam suam à veritate deviare, dum ad eam tuendam Scripturæ sacræ veritatem immutare necesse est.

Sed neque verentur moderni per Hollandiam Ministri istis Sacrilegiis novas calumnias consarcinare. Testatur inter alios illustrissimus *Cassoviensis* in eruditissimo *Traclatu* nuper edito, nihil esse magis familiare modernis Ministris quam passim & publicè vociferari, Sacrosancta Scripturarum Oracula apud Catholicos summo in contemptu haberi, & in prima Librorum prohibitorum classe collocari. Itane illis lubet & licet in aperta totius orbis luce calumniari? Quid quæso potest esse magis conspicuum quam apud Catholicos, in publico Missæ Sacrificio Scripturam sacram summa cum veneratione populo assidue prælegi? quid magis notum quam illam in sacris Concionibus proponi, exponi, inculcari? Quid magis publicum & solemne quam in celeberrimis Academiis Lectionem Scripturæ sacræ primo semper loco haberi, & in ipsius Tridentini Decretis *Seff. 5. de Re-*

R. P. Arsdæ, Tom. I.

form. cap. 1. eandem Lectionem ut imprimis honorificam, & omnimè necessariam summo ubique studio proponi, præcipi, mandari? Quod verò Ecclesiâ Romana Editiones spurias, corruptas & ab hæreticis mille modis truncatas ac vitiatas populo prohibeat, & fidelium manibus subductas velit, hoc ipsum probat summam Verbi Dei apud Catholicos æstimationem, quod nempe divinum hunc thesaurum purum sibi, & ab hæreticorum corruptelis immunem tanto semper studio conservet. Sed & hoc ipsum est quod illos Novatores adurit, quod in puras ac primævos Scripturarum nostrarum Fontes, impuras corruptarum Editionum Lacunas influere non permittamus.

ARTICULUS II.

Exhibentur ex multis quadam insignes Antilogia, quibus, ipse Lutherus, & alii in sua doctrina sibi contradicunt.

DE SACRAMENTIS.

Antilogia Prima.

Septem ponenda sunt Sacramenta. Ita scribit *Lutherus, de potestate Papa.*

Tantum tria sunt Sacramenta pro tempore ponenda, Ita *Lutherus, de captivitate Babylonica.*

Duo tantum sunt Sacramenta, *Lutherus ad Waldenses.*

Si juxta Scripturas loqui velim est tantum unum Sacramentum. *Luth. de captivitate Babylonica.*

In puero post Baptismum negare remanens peccatum, est Paulus & Christum simul conculcare. *Luth. in Assertionibus.*

Baptismus omnia peccata remittit. *Luth. in Captiv. Babylonica de Baptismo.*

Confirmatio Sacramentum est. *Luth. de potestate Papa.*

Mirum quid illis in mentem venerit quod Sacramentum Confirmationis fecerunt ex impositione manuum. *Luth. de captivitate Babylonica.*

In Sacramento Altaris non est panis, & vinum, sed species panis & vini. *Luth. in Sermone de Eucharist.*

Thomistica doctrina est transubstantiari panem & vinum; liberum est, & citra salutis periculum imaginari, opinari, & credere remanere aut non remanere substantiam panis & vini. *Luth. de captiv. Babylonica.*

Impius & Blasphemus est, si quis dicat panem transubstantiari, Catholicus autem & pius est qui contrarium docuerit. *Luth. in lib. contra Regem Angliæ.*

Sicut panis & vinum transubstantiatur: ita & nos in spirituale Corpus transmutamur. *Luth. in serm. de Euch.*

Impiissimus usus est, in Ecclesia persuaderi Missam esse opus bonum & Sacrificium. *Luth. de captiv. Babylonica.*

Missas pro vivis & defunctis valere tota approbavit Ecclesia. *Luth. de decem Præcept.*

Sacerdotes à subditis honorandi sunt. *Luth. in Decalogum. Contra.*

M

Nullum